

'IK BEN NIET WENDY VAN DIJK'

Ze lijkt een zondagskind. Iemand bij wie alles aan komt waaien en bij wie alles lukt. Maar schijn bedriegt. Want televisiepresentatrice **Vivian Reijs** (35), geboren en getogen in Lierop en deels in Eindhoven, komt uit een ondernemende familie. Reijs is er een van aanpoten, hobbels effenen en nieuwe strijdplannen ontvouwen. Na jaren is ze terug in de spotlights.

TEKST: LIZETTE VAN NEER FOTO'S: ALEXIA VAN DER MEIJDEN

Met een 'Ha, schatje' valt Vivian haar nichtje en fotografe Alexia in de studio in de armen. Blond zoent blond. 'Gaat het goed?' klinkt het onvervalst in zachte g vergezeld van een stralende blik. Reijs combineert voor de FRITS-fotoshoot werk handig met familiebezoek. Eens per maand 'zakt' ze af naar het zuiden want zeventien jaar geleden verhuisde zij als enige van de familie naar boven de rivieren. Haar moeder en een van haar broers (Mark), allemaal ondernemen ze in het Eindhovense en wonen in de regio.

„Natuurlijk heb ik onlangs na mijn scheiding nog overwogen of ik terug zou gaan naar Brabant. Eindhoven is wél mijn stad. Hier heeft mijn jeugd zich afgespeeld, hier was ik van mijn twaalfde tot mijn vijftiende heimelijk verliefd, ging ik stappen in Café Tracé en Fila's. Hier woont mijn familie, maar ik ben ook al weer zo lang weg. Mijn vrienden en sociale leven spelen zich nu af in Laren.”

Ze huip op de stoel voor de spiegel. Benen opgetrokken en de voeten op een lege doos. Met haar lange blonde haren en schijnbaar onverwoestbaar frisse blik, vraag je je af wat de visagiste überhaupt nog wil toevoegen. Thee binnen handbereik, onderwijl bijkletsend met haar nicht. 'Echt? Is het al een jaar geleden..?'

Voor velen is Reijs geen onbekende. In het prille begin zat ze in je woonkamer als stracciatella yoghurt lepelend meisje in een reclame voor Friesche Vlag, daarna daagde ze als pre-

sentatrice van 'Een rug te ver' voor voormalig televisiestation V8 deelnemers uit om voor duizend piek heftige opdrachten uit te voeren. Yorin haalde haar vervolgens binnen, maar het was even later componist John Ewbank die als toekomstig echtgenoot met haar aan de haal ging. En daarna werd het zowaar stil rondom Vivian Reijs.

Hoe kan dat nou?

Reijs, nippend aan een mok dampende thee: „We kregen samen dochter Day en ik werd een onwijze huismus. Ik vond het zo lekker knus thuis met haar dat ambitieuze Viv er ineens even niet was. Iedereen denkt dat ik helemaal niks deed, maar dat is nou ook weer niet zo. Ik ben mijn eigen T-shirtlijn Supermom gestart. Ik wilde gewoon even geen televisie meer.”

Waarom niet?

„Je moet toch steeds auditeren en als je wordt afgewezen, dan raakt je dat. Ja, mij ook. Vind je dat raar? Het is niet leuk en je wordt er onzeker van. Het gaat niet om een product, het gaat om jou. Jij bent je eigen product en dat is soms best heftig.”

Toch wilde je als kind actrice worden.

„Ja, het toneel op. Ik stroopte talentjachten af in Deurne en in Eindhoven, altijd in de regio. Van kinds af aan wilde ik actrice zijn, dus wilde ik naar de toneelschool. Mijn ouders stonden er niet achter. Kies maar voor veiligheid, zaken doen. Mijn ouders hadden drie modetaken in de stad, en toneel, dat paste niet zo in het Brabantse leven. Ik ging naar een internaat

**'JE BENT
JE EIGEN
PRODUCT
EN DAT
IS SOMS
BEST
HEFTIG'**

in Zwitserland. Dat wilde mijn moeder graag en zij was de baas in huis. Ze is mijn alles. Een krachtige sterke vrouw, met wie ik vroeger nog wel eens botste. Maar dat hoort erbij.”

Je verloor je vader al op jonge leeftijd, zei je nou dat je tien was? Dat moet heel heftig zijn geweest.

„Mijn vader was dj. Hij hield van show. Dat heb ik van hem, ik zou niet weten van wie anders, ha. Zijn overlijden maakte me jong volwassen. Je bent als kind niet de enige die dat overkomt, maar het voelt wel zo. Ik had geen vergelijkingsmateriaal om me heen. Iedereen die ik kende, had zijn beide ouders nog. Het heeft me sterker, maar ook kwetsbaarder gemaakt. Als je niemand verliest, heb je ook niet de angst iemand te verliezen. Aan de ene kant ben ik een taaie, maar aan de andere kant een pussy.”

Heb je een levensmotto?

„Ik ben best spiritueel, maar ik ben niet gedoopt. Ik lees veel boeken, Deepak Chopra is een van mijn favorieten. Ik geloof in 'wie goed doet, die goed ontmoet'. De leus 'Today is a gift, that's why they call it a present' is wel van toepassing op mij. Door mijn vader weet ik dat binnen een dag alles voorbij kan zijn.”

Wil je snel leven?

„Ik kan niet jaren hetzelfde doen, ik ben snel verveeld. Maar als ik een doel heb, wil ik dat wel echt bereiken.”

Tot dusver gaat je dat goed af. Je hebt drie boeken geschreven, Supermom is succesvol verkocht en je hebt een eigen stichting.

„Ja, de Vivian Reijs Foundation, waarmee ik wat probeer te doen voor bijstandsmoeders.”

Waarom juist voor hen?

„Ik stond met Supermom op beurzen en daar hoorde ik verhalen van moeders die in de bijstand zaten. Sommigen van hen konden niet eens een kinderwagen betalen, dus begon ik met inzamelen van spullen van moeders die ze wilden doorgeven aan deze moeders. Maar ja, het werd groter en groter. Uiteindelijk moest ik een loods huren voor al het materiaal en werd het logistiek steeds lastiger. Ik heb het twee jaar volgehouden. Nu probeer ik met Moederdag samen met allemaal vrijwilligers wat te doen. Weet je, ik doe mijn eigen ding. Dat is geloof ik wel een beetje mijn probleem, net als bij mijn moeder. Ik kan alles wel

alleen, en als je dat maar hard en lang genoeg zegt, vraagt niemand meer: 'Zal ik je helpen?'”

Wat is het positieve aan leven in de spotlights?

„Zoveel. Het is veranderlijk, onrustig, maar ik maak de mooiste dingen mee. Ik maak de gekste reizen, ik ontmoet gave mensen. Ik ben niet iemand die premières afloopt. Ik hou niet van 'kijk mij, herken mij'. Ik loop niet met

'IK BEN EEN TAAIE, MAAR OOK EEN PUSSY'

Weerzien met broer Mark Reijs in zijn kledingzaak Mensroom op de Kleine Berg.

mijn dochttertje feestjes af. Je kunt iedere week wel naar een première, maar dat is niet de reële wereld. Dan krijgt ze een vertekend beeld. Ik merk dat mensen mij vaak niet kunnen plaatsen. Hoe vaak ik niet hoor: 'Heb ik niet bij jou op school gezeten?'”

De negatieve kant van je BN'erschap onderzocht je nog niet zo lang geleden tijdens je scheiding van John Ewbank.

„Dat was heftig. Iedereen kijkt mee en je wordt in de gaten gehouden. Ging ik gewoon uit met een vriend van het programma 'Sterren dansen op het ijs', werd ik de volgende dag gebeld. 'We hebben een foto van jou met een man in de bioscoop'. Heeft dus een van de mensen in de bios een foto van ons gemaakt. Daar heb ik dan wel moeite mee. Maar ik ben natuurlijk niet Wendy van Dijk, dus dan valt het nog mee.”

Nog wel. Want jouw trein lijkt nu pas echt op stoom te komen. Je bent tv-presentatrice, je werkt als voedingscoach, je zet je in voor de stichting Stop kindermisbruik. What's next?

„Ik wil mensen inspireren om gezonder te leven. Zo'n programma als 'Help mijn kind is te dik' lijkt me prachtig om te maken. Ik heb genoeg leuke plannen. Het lijkt misschien of mij alles maar komt aanwaaien, maar voor succes moet je hard werken. Ik ook.”